

tion og nødvendig oplæring i henhold til de nævnte bestemmelser i loven. Det er således ikke afgørende, i hvilket omfang ovennævnte pligter er udført. Det er selve undladelsen, der er strafbelagt. Vurderingen kan for så vidt resultere i, at det på konkrete områder ikke er rimeligt praktisk muligt at reducere risici yderligere. Derimod ville det være vanskeligt at rejse tiltale over den valgte reaktion på resultatet af vurderingen. Skønner tilsynsmyndigheden, at sikkerheds- og sundhedsniveauet på et konkret område ligger åbenbart under det acceptable niveau, vil tilsynsmyndigheden kunne udstede et påbud. Tilsvarende gælder for de i stk. 2 nævnte pligtsubjekter, hvis ikke de medvirker til, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici identificeres og vurderes.

Bestemmelserne i stk. 3 hjemler straf for overtrædelse af lovens regler i det omfang, lovens pligtsubjekter er underlagt bestemmelserne.

Der kan efter lovforslaget pålægges straf i form af bøde eller fængsel i indtil et år for at understrege den betydning, der tillægges overholdelsen af regler om sikkerhed og sundhed offshore. Fængselsstraffen påtænkes kun anvendt ved grovere eller gentagne overtrædelser.

Strafansvaret efter disse bestemmelser er det almindelige strafansvar efter særlovgivningen. Det vil sige, at det er betinget af, at overtrædelsen kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom.

Bortset fra kravet om vurdering svarer lovforslaget til strafprincipperne i havanlægsloven og i arbejdsmiljøloven, hvor bestemmelser, der indeholder krav om, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold på anlæggene skal være sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige, er direkte strafbelagt.

Under dansk straffemyndighed, jf. straffelovens § 6, hører handlinger, som foretages i den danske stat, på dansk fartøj, som befinder sig uden for nogen stats folkeretlig anerkendte område og på dansk fartøj, som befinder sig på fremmed folkeretlig anerkendt område, af personer, der hører til fartøjet eller som rejsende følger med dette.

Kontinentalsokkelområderne betragtes ikke som dele af den danske stat, men § 3 i lov nr. 182 af 1. maj 1979 om kontinentalsoklen (kontinentalsokkeloven) fastslår, at dansk ret gælder for anlæg, som med henblik på udforskning eller udnyttelse af kontinentalsoklen befinder sig på sokkelområdet, og inden for en sikkerhedszone omkring anlægget. Lovovertrædelser, der er strafbare efter dansk ret, og som begås på anlæggene eller inden for sikkerhedszonerne, hører således under de danske strafforfølgende myndigheder

uanset anlæggets eller gerningsmandens nationale tilhørsforhold.

Udenlandske selskaber er lige som danske underlagt strafansvar, f.eks. for overtrædelser af reguleringen af sikkerheds- og sundhedsforhold for de ansatte offshore. Eventuel påtale af overtrædelsen foretages af den danske anklagemyndighed og efter dansk straffelovgivning, jf. straffelovens § 10.

Bestemmelsen i stk. 3, nr. 1, fastsætter hvilke bestemmelser, der umiddelbart udløser strafsanktion ved overtrædelse.

Meddelelse af urigtige oplysninger kan ikke straffes efter bestemmelsen i nr. 1, men forsætlige forhold af denne art er dækket af straffelovens § 162 om afgivelse af urigtig erklæring til offentlig myndighed. Derfor omfatter bestemmelsen i § 62, stk. 1 og 2, alene manglende afgivelse af oplysninger.

Bestemmelsen i nr. 2 svarer til arbejdsmiljølovens § 82, stk. 1, nr. 2, som hjemler straf for ansatte, der arbejder i strid med reglerne om daglig hvileperiode, ugentlig fridøgn eller unges arbejde.

Bestemmelsen i nr. 3 vedrører manglende efterkommelse af påbud, givet af tilsynsmyndigheden om overholdelse af lovforslagets bestemmelser eller bestemmelser i regler udstedt i medfør af lovforslaget.

Bestemmelsen i stk. 4 giver muligheden for, at straffen kan stige i indtil 2 års fængsel, hvis det kan påvises, at overtrædelsen er begået med forsæt, eller der er udvist grov uagtsomhed.

Bestemmelsen i stk. 5 gennemfører, sammen med bestemmelserne i § 71, § 1, nr. 5-6 og 8-10 i forslag til ændring af arbejdsmiljøloven (begrænsning af arbejdsgeberens strafansvar og skærpeelse af straffene for visse overtrædelser, der begås af ansatte m.v.), på offshoreområdet. Forslaget til ændring af arbejdsmiljøloven, L 14, er fremsat d. 5. oktober 2005.

Bestemmelsen i stk. 6 opstiller de situationer, hvor straffens udmåling efter stk. 1-3 skal betragtes som en skærpende omstændighed, som f.eks. om der er sket skade på liv eller helbred. Yderligere er det en afgørende faktor, om der tidligere er afgivet påbud for det samme eller tilsvarende forhold eller om der er søgt opnået økonomisk vinding ved overtrædelsen.

Stk. 7 fastsætter, at det betragtes som en særlig skærpende omstændighed, hvis personer under 18 år er involveret i situationer efter stk. 6, nr. 1.

Havanlægsloven indeholder ikke bestemmelser om konfiskation. Arbejdsmiljølovens § 82, stk. 5, indeholder en sådan bestemmelse og dette princip overføres til lovforslaget i stk. 8. Konfiskation finder sted i henhold til straffelovens § 75.